

vi) pakārtoti, atceļot apstrīdēto lēmumu, ciktāl tajā piešķirtas tiesības citiem uzņēmumiem, izņemot KFF (pārsūdzētā sprieduma rezolutīvās daļas 1) punkts).

(¹) Komisijas 2003. gada 17. februāra Lēmums Nr. 2003/515/EK par Nīderlandes īstenotu atbalsta režīmu starptautiskām finanšu operācijām (OV L 180, 52. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 23. novembrī — Eiropas Kopienų Komisija/Nīderlandes Karaliste

(Lieta C-521/07)

(2008/C 37/12)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — P. van Nuffel un R. Lyal, pārstāvji)

Atbildētāja: Nīderlandes Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, neatbrīvojot no dividenžu nodokļa dividendes, ko maksā Norvēģijā vai Islandē reģistrētajām sabiedrībām, ar tādiem pašiem nosacījumiem, kā Nīderlandes sabiedrībām maksātās dividendes, Nīderlandes Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EEK līguma 40. pants;

— piespriest Nīderlandes Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar Nīderlandes nodokļu tiesību aktiem, dividenžu nodoklis netiek iekasēts, ja Nīderlandes sabiedrība maksā dividendes Nīderlandē reģistrētai sabiedrībai, kurai pieder vismaz 5 % tās sabiedrības akciju, kas maksā dividendes; turpretī dividenžu nodokli iekasē, ja sabiedrība, kas saņem dividendes ir reģistrēta Norvēģijā vai Islandē, izņemot, ja dividendes saņemšanai sabiedrībai pieder vismaz 25 % (Norvēģijas gadījumā) vai 10 % (Islandes gadījumā) tās Nīderlandes sabiedrības akciju, kas maksā dividendes.

Komisija uzskata, ka Nīderlandes nodokļu tiesību akti tādējādi rada diskrimināciju starp sabiedrībām, kas ir reģistrētas Norvēģijā vai Islandē, un tām, kas ir reģistrētas Nīderlandē. Tas rada šķērslī kapitāla brīvai aprītei starp Nīderlandi, no vienas puses,

un Norvēģiju un Islandi, no otras puses, un šis šķērslis ir pret-runā Eiropas Ekonomikas zonas līguma (¹) (EEZ līgums) 40. pantam, kas attiecas uz kapitāla brīvu aprīti, tiesību normai, kas pēc būtības atbilst EKL 56. pantam. To Norvēģijas un Islandes sabiedrību situācija, kuru dalība Nīderlandes sabiedrības kapitālā, ir objektīvi salīdzināma ar Nīderlandes sabiedrību, kurai ir šāda dalība. Nīderlandes tiesiskais regulējums nevar tikt pamatots. Protams, dalībvalstis var veikt pasākumus, lai novērstu ļaunprātīgu izmantošanu, bet tiem ir jābūt samērīgiem ar vēlamā mērķi, bet šajā gadījumā tas tā nav.

(¹) OV L 1, 3.1.1994.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar Finanzgericht Düsseldorf (Vācija) 2007. gada 22. novembra rīkojumu — Dinter GmbH/Hauptzollamt Düsseldorf

(Lieta C-522/07)

(2008/C 37/13)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Düsseldorf

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Dinter GmbH

Atbildētāja: Hauptzollamt Düsseldorf

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Kombinētās Nomenklatūras (¹) 20. nodaļas 5. b) papildu piezīme ir jāinterpretē tādējādi, ka ar jēdzienu "augļu sulas ar cukura piedevu" ir domātas arī augļu sulas, kurām faktiski cukura piedevas nav, un kuru cukura piedevas saturs matemātiski ir aprēķināts saskaņā ar Kombinētās Nomenklatūras 20. nodaļas 5. a) papildu piezīmi?
- 2) Vai Kombinētās Nomenklatūras 20. nodaļas 5. b) papildu piezīme ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā minētās "augļu sulas dabiskā stāvoklī" ar formulējumu "iegūtas no augļiem vai, atšķaidot koncentrētu sulu" tiek vienīgi precīzāk paskaidrotas, bet faktiski to piemēro attiecībā uz visu veidu sulām (neraudzētām un bez alkohola piedevas) attiecīgajā stāvoklī, kādā tās tiek uzrādītas [muitā]?

- 3) Ja atbildes uz abiem minētajiem jautājumiem ir apstiprinošas, vai tādā gadījumā Kombinētās Nomenklatūras 20. nodaļas 5. b) papildu piezīme ir spēkā?

(¹) Komisijas 2004. gada 7. septembra Regula (EK) Nr. 1810/2004, ar ko groza I Pielikumu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 327, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2007. gada 26. novembrī — Eiropas Kopienų Komisija/Austrijas Republika

(Lieta C-524/07)

(2008/C 37/14)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvis — B. Schima)

Atbildētāja: Austrijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, principā neregistrējot importētus vecākus lietotus transportlīdzekļus, kas iepriekš bijuši reģistrēti citās dalībvalstīs, bet kas neatbilst noteiktām Austrijas izplūdes gāzu un trokšņu aizsardzības tiesību normām, kaut arī uz līdzīgas uzbūves valstī jau reģistrētiem transportlīdzekļiem atkārtotas reģistrācijas gadījumā šīs prasības neattiecas, Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 28. un 30. pants;
- piespriest Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar EKL 28. pantu importa kvantitatīvie ierobežojumi un citi pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību dalībvalstu starpā ir aizliegti. Turklāt pasākumi ar līdzvērtīgu iedarbību kā kvantitatīvie ierobežojumi ir katrs dalībvalsts tiesiskais regulējums vai pasākums, kas var faktiski vai iespējami, tieši vai netieši ietekmēt tirdzniecību Kopienā.

Saskaņā ar Austrijas *Kraftfahrsgesetz* [Likums transportlīdzekļiem] noteikumiem principā neregistrē importētus vecākus lietotus transportlīdzekļus, kas iepriekš bijuši reģistrēti citās dalībvalstīs,

bet kas neatbilst noteiktām Austrijas izplūdes gāzu un trokšņu aizsardzības tiesību normām, kaut arī uz līdzīgas uzbūves valstī jau reģistrētiem transportlīdzekļiem atkārtotas reģistrācijas gadījumā šīs prasības neattiecas. Tādējādi Austrijas Republika neesot izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 28. un 30. pants.

Valsts tiesiskais regulējums, kas transportlīdzekļiem, kas iepriekš bijuši reģistrēti citās dalībvalstīs, reģistrēšanu valstī pakļauj noteiktā trokšņu un izplūdes gāzu robežvērtībām, kas ir stingrākas par piemērojamiem atvasināto Kopienų tiesību noteikumiem, varot ierobežot tirdzniecību Kopienā. Turklāt šī tirdzniecības ierobežošana diskriminējot ārvalstu produktus, jo valsts lietotajiem transportlīdzekļiem, kuri no jauna tiek reģistrēti īpašnieka maiņas dēļ, šīm stingrākām robežvērtībām neesot jāatbilst. Austrijas noteikumi arī neparedzot, ka reģistrēti transportlīdzekļi būtu jāizņem no ceļu satiksmes, ja tiek neatbilst izplūdes gāzu un trokšņu robežvērtībām, tomēr atsevišķo importēto transportlīdzekļu gadījumā tās tiek piemērotas.

Šajā gadījumā Līguma noteikumu par brīvu preču apriti piemērošana nav izslēgta arī ar citu specifisku tiesisko regulējumu. Pirmkārt, Direktīvas 93/59/EEK un Direktīvas 92/97/EEK, kuras paredz noteiktus emisiju standartus un trokšņu līmeņus un uz kurām attiecībā uz robežvērtību ievērošanu norāda Austrijas tiesību normas, noteikumi nav piemērojami transportlīdzekļiem, kas jau bijuši nodoti ekspluatācijā kādā no dalībvalstīm pirms direktīvā noteiktā termiņa. Otrkārt, nevar atsaukties uz EEK līguma II pielikuma 1. punktu, lai novērtētu tādus lietas apstākļus, kā transportlīdzekļu importu no citas dalībvalsts uz Austriju brīdī, kad gan Austrija, gan arī otra dalībvalsts ir pievienojusies Kopienai, un uz kuriem attiecas tikai Kopienų tiesības.

Preču aprites Kopienā ierobežojumi var tikt pamatoti ar EKL 30. pantā skaidri norādītiem vai citiem primāriem vispārējo interešu iemesliem. Turklāt tiesiskajam regulējumam ir jābūt piemērotam, vajadzīgam un samērīgam, un ierobežojumi nedrīkst būt nedz patvaļīgas diskriminācijas līdzeklis, nedz arī slēpta tirdzniecības ierobežošana starp dalībvalstīm.

Šajā gadījumā aplūkotajam tirdzniecības ierobežojumam šāda pamatojuma nav. Proti, neesot iespējams atsaukties uz veselības un vides aizsardzības iemesliem, lai neregistrētu importētos transportlīdzekļus, ja līdzīgas uzbūves valstī jau reģistrētu transportlīdzekļu atkārtota reģistrācija šo iemeslu dēļ netiek atteikta. Turklāt pēc Komisijas domām pastāvēt mazāk ierobežojoši pasākumi, lai nodrošinātu pāreju uz transportlīdzekļiem ar zemāku emisiju un trokšņu līmeni. Veselības un vides aizsardzības mērķu īstenošana, nelabvēlīgi ietekmējot tikai importēto transportlīdzekļu situāciju, neesot saderīga ar brīvas preču aprites principiem.